

Splav!

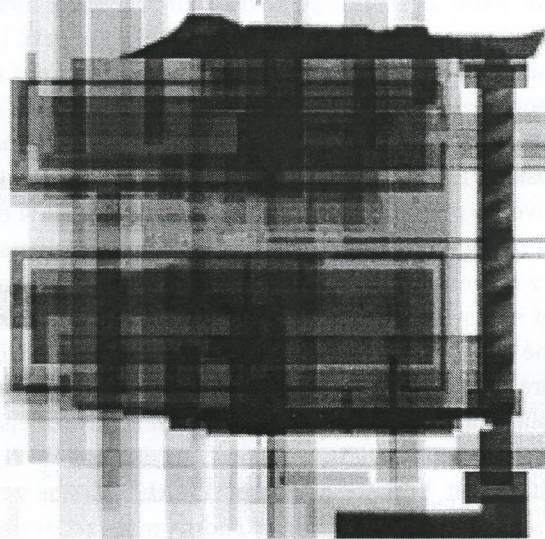
**Sobotický pravidelný lehce
avantgardní věstník**

filename: splavcasopis.zip

extract to:

06/07/09

11.3

DO YOU WISH TO EXTRACT?

Šrámkova Sobotka off-line

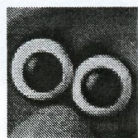

úvodník

Navzdory titulu letošního festivalu, navzdory stylizaci propagačních letáků a plakátů, navzdory všem snahám festival zviditelnit na internetu a zejména navzdory obětavé práci spasitele počítačových sítí Davida zůstávala Šrámkova Sobotka 2009 v prvních třech dnech svého průběhu velmi často zoufale off-line. Zdá se však, že žába na prameni našich problémů byla nahrazena nějakým rozumnějším zvířetem a ode dneška bude možné se na zahradě Šrámkova domu volně připojit k síti wifi. Zároveň se podařilo rozběhnout slibovaný sobotecký blog a nyní již bude, doufejme, adresa <http://www.sramkovasobotka.cz> zajímavá nejen kvůli nejčerstvějším informacím o změnách v programu, ale též díky příspěvkům jednotlivých účastníků festivalu. Stále platí, že pokud budete mít zájem na tyto stránky přispět, stačí se zastavit v redakci a požádat o přístupová práva. Nově navíc platí, že vám tato žádost i k něčemu bude.

Bylo zajímavé pozorovat, jak se náš život, v obyčejných dnech zcela závislý na komunikaci po internetu, v této době změnil. Nebylo najednou možné svým kamarádům poslat e-mail nebo si s nimi popovídat přes instant messaging, pryč bylo sledování ostatních na Facebooku, pryč byly oblíbené hádky na diskusních fórech. Nezbývalo než se s lidmi potkávat osobně, tak jako za starých časů, o kterých my mladí slyšíme od pamětníků. Přemýšlím, kdy jsem naposledy měl možnost s někým z kamarádů jen tak zajít na pivo, to pivo pít v jeho společnosti a povídat si o životě, vesmíru a vůbec o všem přímo z očí do očí, místo usrkávání piva z lahve v přítmí vlastního pokoje a anonymizovaného psaní nesmyslných komentářů pod novinové články a následné hádky v soukromé poště o tom, jestli je hezčí barva modrá, oranžová, nebo zelená. Byl jsem nadšen poznáním, nakolik je taková komunikace bohatší a přínosnější. Je při ní možné mnohem lépe pochopit, co si druzí myslí a jak se dívají na svět. I takové hádky, při nichž je možné v reálném čase sledovat, jak váš oponent rudne, mají leccos do sebe.

Zpráva o tom, že Sobotka už bude nadále jen on-line, je tak vlastně zprávou smutnou. Zase se budeme moci uzavřít na svých soukromých ostrůvcích tvořených klávesnicí, myší, monitorem, hrnkem kávy a lahví alkoholu, své kamarády vyměnit za změť písmen, která ze sebe chrlí na internetová úložiště slov, přestat se zajímat o jejich pocity, řeč jejich těl, výraz jejich tváří. Ale s tím se nedá nic dělat – pokrok nezastavíš. Ode dneška opět vyměníme úsměv za smájlík a nashle na internetu!

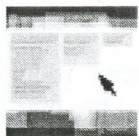

Vít Prokopius

komentáře

Radim Kučera, 13.37.42.xxx, 6. 7. 2009, 02:18:56

„Přemýšlím, kdy jsem naposledy měl možnost s někým z kamarádů jen tak zajít na pivo“ – ve středu se mnou, vole.

program

PROGRAM

09.00 sál spořitelny

Mgr. Jan Lukavec: Knihovna 21. století
Přednáška

09.00–12.00 prostory Mateřské školy
Tvůrčí dílny časopisu Pastelka

13.30 zahrada Šrámkova domu
Mgr. Kateřina Slušná: Autorské právo na internetu (nejen o Creative Commons)

15.00 Šolcův statek, Lapidárium Galerie Karla Samšínáka
Petr Kavan: Sochy
Vernisáž

16.00 Šrámkův dům
Fráňa Šrámek: Léto
Poslech rozhlasové hry.

17.00 zahrada Šrámkova domu
Miloslav Topinka
Autorské čtení

19.30 Městské divadlo
Arnošt Goldflam: Stará bába tančí
Divadlo U Valšů v Praze.
Režie: Akram Staněk.
Vstupné 100,- Kč

22.00 zahrada Šrámkova domu
(Městské divadlo)
Píle předchází pád
Zpěv a hry: Jana Drábková, Klára Hůdová, Pavel Liška a Jiří Weinberger.

JÍDELNÍČEK

- 8.00–9.00 snídaně: pomazánka z tuňáka, chléb, čaj
- 11.30–13.00 oběd: hovězí vývar s fridátovými nudlemi, hovězí maso vařené, rajská omáčka, těstoviny
- 17.30–19.00 večeře: těstovinový salát s kuřecím masem

Poetické odpoledne

recenze

Čtení oceněných prací letošního ročníku literární soutěže se vydařilo. Přednesu dvou básnických a tří prozaických ukázek se chopili správní lidé na správných místech: po sálu spořitelny předčítali lektori festivalových dílen postupně v akusticky nečekaně vhodném prostoru schodiště spořitelny, před kostelem a v městském parku; na závěr potěšila publikum pod ořechem na dvoře Šolcova statku Hana Kofránková entuziastickým podáním ironické allegorie o napravení Politika. Obzvláště chladný stín sv. Máří Magdaleny a naopak slunný park byly dobrou volbou, prostředím příhodně dotvářejícím dojem z ukázek – básnické morality na téma Desatera a úryvku povídky, odehrávající se za slunečného dne u bazénu.

Vybrané ukázky se rovnoměrně rozložily mezi pól vážnosti a pól odstupu a nadsázky. I ty z prvního pólu se dokázaly téměř úplně vyhnout přepjatosti, jaká poznamenává amatérské literární snažení víc než často (pro ilustraci se stačí, jak jinak, projít po internetu). Korektor si jen neodpustí pozamračení na jednoho z laureátů: knižní prostředek, jakým je zájmeno „jenž“, lze buď skloňovat náležitě, anebo se jeho užití vystříhat – v opačném případě („krokodýli, jenž mají zpozorovat mládě zebry“) vysoký styl shazuje sám sebe.

Coby bonbonek bylo lze obdivovati v závěru dorazivšího velocipedistu a jeho nablýskaný stroj, oba opřené o ořech.

Radek Ocelák

Nedelné zvučanie chorálu

recenze

Z niekoľkých hudobných programov, ktoré má *Schola Gregoriana Pragensis* v repertoári, sme si mali možnosť vypočúť program *Ars antiqua*, ktorý je prierezom hudobného repertoáru parížskych katedrál 13. storočia. Jednoduchý jednohlasý gregoriánsky chorál v tom čase už väčšinou oplýva bohatou ornamentálnou ozdobnosťou a je dopĺňaný do veľmi pôsobivých viachlasých kompozícií. Prvé a posledné skladby koncertu boli venované tzv. konduktu – piesňovej strofickej forme, ktorá nemusí byť nutne napísaná na liturgické texty. Väčšia časť koncertu však pozostávala z cyklu mariánskej omše, venovanej sviatku Očisťovania Panny Márie, nazývaného ľudovo tiež Hromnice. Liturgicky spadá tento sviatok na 40. deň po narodení Ježiša Krista. Podľa starozákonného predpisu o rituálnej čistote bola žena po pôrode chlapca považovaná 40 dní za nečistú. Po uplynutí tejto doby musela priniesť do chrámu obeť, ktorá bola spojená s predstavením dieťaťa Hospodinovi.

Túto sviatočnú liturgiu nám spevácky súbor predniesol v deň ďalšieho veľkého sviatku, venovaného pripomienke vierozvestcov Cyrila a Metoda. Jednou z ich zásluh je zavedenie

slovanského jazyka do bohoslužby. Trochu ma mrzelo, že sme si nevypočuli aspoň kúsok liturgie v tomto jazyku. Pravdepodobne by ale nešlo o gregoriánsky chorál, keďže tento sa vyvinul práve v latinskej rímsko-katolíckej tradícii.

Všetci členovia Scholy Gregorians sú školení speváci, ale aj tak ma prekvapovala technika ich spievania. Prirodzenosť hlasov, od ktorých som čakala viac nazálnych zvukov a falzetu, ľahkosť, s ktorou zvládali i vysoké polohy, presnosť intonovania až do špiku kosti, práca s nekonečným dychom, ktorý bolo počuť len tam, kde to bolo úmyselné, a najmä polohovanie hlasov v rezonancii, ktorá umožňovala posielat hlas poslucháčom a oslovovat ich, mi brali dych. O technike možno povedať len tolko, že k sebe neprivolávala nežiadajú pozornosť a umožňovala úplne ponoriť sa do hudobného zážitku.

Skupina bola ako jeden organizmus s viacerými ústami. Všetci súzneli jedným hlasom, ako by nebolo nič prirodzenejšie. Pritom si viem predstaviť, koľko práce, času, úsilia a trpezlivosti musí umelecký vedúci David Eben, rovnako ako všetci členovia súboru, venovať tomu, aby zliali svoje individuálne hlasy do homogénneho tvaru, primáli text prúdiť spoločnou dikciou, udržali rozvoľnený rytmus chorálu prispôsobovaného textu nerozchádzať sa ani v ornamentálne zdobených viachlasoch.

Ako na nás duchovná hudba vlastne pôsobí? I keď je primárne zhudobnením textov, význam slov nie je tým, čo ku mne prenikalo. Presnosť intervalov a jednotný prúd pozornosti na mňa pôsobili, ako by hudba rezonovala s niečím nad-subjektívnym, a práve tento presah, či dotyk s univerzálnym, pôsobil kontemplatívne a očistne.

Milena
Fridmanová

Co vyhrálo v Trutnově a co se hrálo v Sobotce

recenze

Pevně věřím, že více než vlivem včera vypitého alkoholu, k němuž se p. Hoškovi i svižanskému pivovaru rád přiznávám, jsem byl z podvečerního představení dojat díky Ladě Blažejové. Vždycky jsem totiž potěšen, když se lidé proší přípravným výborem tohoto festivalu odhodlají kromě celoročního organizačního zápalu přispět i do programové skladby. Blažejová poprávu několik let sklízí úspěchy jako vedoucí dětské dílny, z níž vybudovala těžko odmyslitelnou část závěrečného večera dílen, a včera myslím uspěla i jako autorka plnohodnotného programu. Pravda, ani po přečtení programu, ani po závěrečném předání květin netuším, zda Blažejová může za všechny tři předvedené krátké etudy, anebo jen za obě Studia Šrámkova domu Sobotka (třetí dodal Divadelní spolek Třesky plesky Běchary a byla to aktovka nejméně vydařená), dramaturgie mi však radost nezkaží.

Úvodní prostá a nonsensuplná říkačka *Když se ze lva stane želva* pojednává, jak vidno z názvu, o pomatené evoluci.

Považuji ji za jeden z nejdouchaplnějších komentářů k letošní špatné exhibici hradního mluvčího Petra Hájka, který několik týdnů prostoduše a bez jakékoli inspirativnosti, zato za mediálního poklonkování odsuzoval teorii o evoluci jako marxistickou ideologii zla. Zajisté to nebyl prvotní záměr autorů, ale včerejšek mi potvrdil dávnou pravdu, že každé dobré umění je též aktuálně politické. Bláznivý vývoj druhů zpodobněný sedmi dětmi na jednoduchém černém pozadí, porušeném pouze listí prostou, přesto plody obsypanou jabloní, tedy stromem poznání a prvotního hříchu, přirozeně spojil vědu se zdejší náboženskou tradicí. Kam se na ty děcka hrabou, pane Hájek.

Druhý příspěvek, nazvaný *O stromu, který neměl být nalezen*, byl sérií bajek rozvíjejících příběh a estetiku předchozího. Jablň už nezůstala varováním tiše přítomným na pozadí, nýbrž byla přibrána k dění jako jeho hybatel, inspirující faunu k touze po novém poznání, anebo k touze po novém sociálním pořádku. Kdybych chtěl vytrvat u předešlého politologického přesahu, zřejmě bych v narážkách na hlou-

Cantervillské strašidlo

pého krále spatřoval Havlova Vlastíka Kleina a v komáru oděném v modrém a výsměšně bodajícím oranžového lva neblahou předzvěst tuhého předvolebního léta, které nás všechny čeká. Jenže to už bychom se dostali od inscenace příliš daleko, do sebezahleděné nadinterpretace, řečeno s Umbertoem Ecem. Přiznávám raději, že nevím, co o tomto kousku psát jiného, než že šlo o divadlo ztvárněné dětmi (nikoli divadlo dětské) a že nejzábavnější na něm byly trefné komentáře drobotiny přihlížející v sále.

Poslední kus – *Cantervillské strašidlo aneb Těžký osud poctivého anglického strašidla* – byl herecky nejvyzrálejší

a prostě zábavný, protože postavený na situační i slovní komice. Podotýkám jen, že americký velvyslanec, přiblížený jako buran vyjadřující se obecnou češtinou, bude v soukromí těžko svou ženu oslovat galantně „lady“. Naopak oceňuji práci s časem. Moderátorovo uvádění jednotlivých obrazů, které rozsekávalo děj, bylo v úvodu hry natolik časté, že bylo až deprimující. Postupné prodlužování jednotlivých obrazů v kombinaci s blížícím se koncem, a tedy stále rychleji odsypávajícím příběhem, byl báječný tah.

Suma sumárum slušná hodinka.

Lukáš Novosad

K vernisáži na Šolcárně

Outlook Dnes - Microsoft Outlook

v komine je videt kus nebe - zpráva - Microsoft ...

Soubor Úpravy Zobrazit Vložit Formát Nástroje
Tabulka Word2TeX Okno Nápověda

Arial 11 B I U

Odeslat

Komu... jura.demel@humprecht.nebe.cz
Kopie... karel.samsinak@humprecht.nebe.cz
Předmět: v komine je videt kus nebe

Mily Juro,

diky moc za Tve kazdorocni prani k Velikonocum a odpust, ze se dostavam k odpovedi az dnes. Ale i kdybych „bycha“ opozdene prohnal, vim, ze cas i vzpominky jsou relativni a ze nebesky humprechtsky postak tenhle kratky dopis urcite doruci. Ptas se, co noveho na „Solcarne“. A tak Ti ani najednou nevim, kde zacit. Ta nam vsem tak draha roubenka ma novou sindelovou strechu, omitnuty komin, drevene podlahy, koupelnu, sklipek na vino se studankou... no fesanda :-)

Diky mlademu dr. Samsinakovi a brigadam vseh, co spolu mluvim, je jistota, ze soucasni i pristi zdelanci si maji a budou mit, kde vecer pobejt a zazpivat ty nase pis

Jiří Hlobil
jhlobil@plzen.cz
Please think about nature before printing this e-mail.

Stránka odd na ř. sl.

Výsledky Literární soutěže Šrámkovy Sobotky

Soutěžní práce kategorií I.–III. posuzoval odborný lektorský sbor ve složení Petr Stančík, Jan Dvořák a Jaroslav Pokorný. Soutěžní práce kategorie IV. posuzoval odborný lektorský sbor ve složení Jaroslav Pokorný a Antonín Fendrych.

I. kategorie: Básně a básnické soubory

1. cena: Jan K. Faltus (Tichá Akitsuka)

2. cena: Kateřina Komorádová

3. cena: Jan Spěváček (Dvaadvacet)

Čestné uznání: Barbora Štanclová (Rovina Ticha), Lukáš Filip

II. kategorie: Prozaické práce

1. cena: neudělena

2. cena: Lukáš Filip (4 prózy), Daniel Pískovský (3 prózy), Radka M. Poslušná (Pedro el Negro), Jan Tomeš (2 prózy)

3. cena: Ondřej Hník (Výběr z drobných próz), Linda Hroníková (Cracker)

Čestné uznání: Lenka Černožorská (Tak jde čas po česku 1977–2000), Jana Jirásková (Absolutní jednoduché rány)

III. kategorie: Divadelní a filmový scénář

Čestné uznání: MUDr. Václav Franc (divadelní hra Převozník spol. s.r.o.)

IV. kategorie: Studie z odborných literárních věd o autorech východočeského regionu, historické práce o vývoji kulturních poměrů ve východních Čechách

Čestné uznání: MUDr. Václav Franc (Jak do Řehče přišel sport)

Anketa

anketa

Kolikátého podle tebe dneska (v neděli) je?

Helena Kunčarová, redaktorka: Nemám po-
nětí.

Ondřej Šmejkal, editor: A kolikátého potře-
bujem, aby bylo?

Antonín Handl, grafik: Musí být šestýho.

Eva Grillová, sazečka: Pátýho. Hele, já jsem tu obálku ani
neviděla!

Tereza Botlíková, korektorka: Pátýho bylo v pátek, podle
toho si to pamatuju.

Vít Prokopius, šéfredaktor: (Dlouze vzdychne.) Nevim.

Slovní průtrž

Do literární soutěže se sešly texty nejen kvalitní, ale i ty méně čtivé. Někteří autoři se do soutěže přihlašují neustále, ač nikdy nezískali a nejspíš ani nezískají žádnou cenu (a stejně nepravděpodobné je čestné uznání poroty). Nejspíš to ale budou zkoušet dál, neschopni přiznat si své kvality. Poezie v podání Martina Vídenského znamená prvoplánové dětské říkanky. Báseň Nečekaná reakce je snůškou prostoduchých veršů. Andrea Bátovská se do poezie našťestí ani nepouští. Nepoutavý příběh o ničem neozvláštňuje ani jakýmikoliv literárními prostředky. Vypráví o jednom dni, kdy se jí staly samé nepříjemnosti. Cestou do práce zažila tolik trablů jako ostatní za dva měsíce. Nepříjemnosti vrší na jednu hromadu a jediné, co může čtenář s příspěvkem provést, je pousmát se nad drobnými starostmi obyčejné městské ženy. Jan Hamrník se pokusil popsat praktiky jedné americké firmy. Používá mladistvé obraty, jeho styl trochu připomíná známé knihy C. D. Payna Mládí v hajzlu. Rychlý obrat v příběhu bez logické návaznosti však nevytvoří potřebné napětí a čtenářova pozornost usíná. Posudte sami; pro potěšení z autenticity jsme zveřejněné příspěvky ušetřili korektur.

redakce

Martin Vídenský

Nečekaná reakce

Pohlédl jsem do tvých očí,
hlava se mi z toho točí.
Zrakem sjíždím níž a níž,
čekám, kdy mě zastavíš.
Zakotvil jsem u klína,
kde stála lahev od vína.
Všimla sis mých rudých oušek,
nabídlas mi suchý doušek.

Očista dočista

Ve špinavých kalužích
zrcadlí se čisté nebe.
Jed v lákavých ampulích
mozek z hlavy nám vyjebe.

Duše(v)ní

Za oknem prší.
V hrnci mrtvolu dusím.
Mám kůži husí.

Andrea Bátovská

Když už má být den blbec, tak se vším všudy! A takový den blbec jsem zažila tři dny před Štědrým dnem. Ráno jsem vstala, a jelikož i moje drahá polovička měla stejnou cestu jako já, nabídla se, že mě ráno odveze do práce. Už už jsem si plánovala, jak si nadělám půl hodinky k dobru, a jak stihnu koupit poslední drobnosti pod stromeček, ale nic se nemá plánovat dopředu.

Ráno přijdeme k autu, ale ouha, zámky u dveří přimrzlé a vůbec nešly otevřít. Tak trochu jsme byli poučeni z minulých nezdarů, a proto manžel otevřel zadní okénko u kufru s tím, že se touhle škvírou protáhneme do auta. Moc jsem z toho sice nebyla nadšena, ale nic naplat! Bum! Práskla jsem se do hlavy a na okamžik se mi zatmělo před očima. To však nebylo všechno! Aby toho nebylo málo, zašprajcla se mi noha za sedadlo a né a né ji vytáhnou. Manžilek vyprskl smíchy! Ale kdo se směje naposled, ten se směje nejvíc.

V autě jsme seděli jako dva hříbečkové, on za volantem, já na místě spolujezdce a civěli před sebou na zamrzlé čelní sklo, přes které nebylo nic vidět. Co teď? My, dva v autě, bez možnosti dostat se ven a sklo evidentně potřebovalo před jízdou oškrabat

(...)

Nenapadlo nás nic jiného, než stáhnout okénko u řidiče a sklo alespoň do poloviny oškrabat. Povedlo se! Manžel se na pokraji svých sil skulil do sedadla a chtěl okénko povytáhnout zpět. To se však o kousek uhnulo. Zkusil jej vrátit zpět. Povedlo se. Vytáhl jej o kousek výš, ale okénko v tu chvíli prostě chtělo zlobit. Narovnal ho tedy zpátky do správné polohy, a aby se už nehnulo, jednou rukou ho přidržel a usměrňoval, druhou pomocí páčky sunul nahoru. V tom se ozvala obrovská, dunivá rána! Okénko se rozletělo na spoustu malých kousíčků! Manžel nadával jak Turek, jak jen ohromeně koukala na místo, kde kdysi bylo okénko.

Tohle jsme tedy opravdu nečekali, seděli jsme vedle sebe jak dvě trubky, koukali jeden na druhého. Co teď? Venku pod nulou, ke všemu padal sníh a dlouhá cesta před námi. Jíždě jsme se však nevyhnuli, museli jsme. Dvacetiminutová jízda vůbec neutíkala, a my dva div nepřimrzli k sedačkám.

Jakmile jsme však dorazily do Pardubic, tím to pro nás všechno ještě neskončilo. Zámky po cestě nerozmrzly, nao-

pak, snad ještě víc zamrzly. Já jsem musela nějak vystoupit z auta a jít do práce, manžel naopak musel zajet do autoservisů. Ale jak ve městě vystoupit, aniž bychom na sebe strhli pozornost okolí?

Ještě že jsem si vzala tak taktního chlapa, který mi zajel do podzemních garáží obchodního domu, abych se tam tak mohla skrz okénko řidiče vysoukat ven z auta. Ovšem jak na potvoru, o půl sedmé ráno, museli lidi courat pro auta na parkoviště, a my s manželem tak vypadali jako zloději aut. A když se nejmíc kolemjdoucí dívali, musela jsem zrovna lézt z okénka a následně odebírat od manžela svoji kabelku s igelitkou, manžel pak kvapem odjel autem a já zmizela v dále v ruchu velkoměsta.

(...)

Jan Hamrník

Team

Začínal jsem bejt vážně naštvanej. Znáte to: nejdřív jen tak trochu, spíš zneklidněnej, potom zpruzej, netečnej a nakonec už otrávenej, znuděnej a vytočenej. Bylo to už víc než tři čtvrtě roku, co jsem odmaturoval na střední škole. Na gymplu, docela i prestižním, po pravdě řečeno. Jenže na vejšku jsem se nedostal a na vošku nebo jazykovku se mi nechtělo, a tak jsem od té doby hledal zaměstnání. Jenže jsem buď neměl štěstí, nebo jsem neměl známý na těch pravých místech, asi.

Až přišla ta reklamní agentura. Reklamní agentura Happy People, která zrovna hledala prodejce. Netušil jsem, o co se jedná, ale proč bych to nezkusil? (Tak nějak jsem si to tehdy vážně řek – i když se teda jedná o dost velký klišé, uznávám).

Firma sídlila v Praze na Václaváku, kam mi to z místa mého bydliště (taky krásně frázovitý spojení, co?) trvalo vlakem a následně pěšky asi hodinu. První věc, kterou jsem v Happy People musel udělat, bylo vyplnění dotazníku. Klasika: jméno, příjmení, datum a místo narození, dosažený vzdělání a potom otázky typu „jak vysoký plat požadujete“, „co můžete naší firmě nabídnout“, a podobný kraviny. Do všech kolonek jsem něco napsal, nad ničím nepřemejšlel delší dobu, než pár vteřin... a naivně si myslel, že následnej pohovor se zástupcem manažera panem Skohoutilem, jak se mi představil, bude o dost zábavnější.

Jenže chyba lávky: zdálo se mi, jako by ten dotazník pokračoval dál, jen už ne ve spojení já – tužka – papír, ale nově v podobě rozhovoru (tedy interview, rozhovoru v novinářským slova smyslu) mezi chlapíkem, co se pořád vyptával na kraviny, a mnou. Lehce koktal a zadržával, po masitým obličejí mu proudily čůrky potu jako kapky deště a v každý větě říkal asi šestkrát „vlastně“ – na to jsem se soustředil nejmíc. Na odpovědi jsem se ani koncentrovat nemusel, protože když na frázi odpovíš ještě větší frází, je tazatel většinou spokojenej, poněvadž to je přesně odpověď, kterou očekával.

I když... „Co by firma ztratila, kdyby vás nevzala?“ zeptal se mě a já vůbec nevěděl, co plácnout.

Jasně, odpoví „mladého, perspektivního, ambiciózního, charismatického, sympatického a vzdělaného člověka, který je navíc ochotný se učit“, bych nic nezkazil. Jenže mně v té době ještě bylo blbý sám sebe takhle vychvalovat.

„Co by ztratila? No asi mě,“ řekl jsem po chvilce zamýšlení a lehce se usmál. A Skohoutil? Ten se začal celej otrásat smíchem naprostýho blbce a očka se mu stáhla, takže místo prasete na chvíli připomínala vietnamskýho trhovce.

„Zejtra v sedem hodin ráno čekejte na chodbě před hlavními dveřmi. Zkusíte si absolvovat jeden náš den a pak se uvidí, jestli budete mít zájem, případně jestli budeme mít zájem my,“ řekl mi, než jsem odešel.

„A vezměte si oblek a kravatu, to je nutný...“

(...)

Dělal jsem rychlý pokroky. Už jsem u lidí dokázal docela dobře VYVOLAT DOJEM, že nabízenou věc potřebují. V tom jsem viděl základ – protože málokdo potřebuje služby, který prodáváme, bezpodmínečně. Kouzlo spočívá v tom, že jim VSUGERUJETE, že to tak je. Hodně mi pomáhalo, když jsem si vzpomněl na větu, kterou mi jednou řekla Klára:

„Nikoho z těch, který oslovíš, už s největší pravděpodobností nikdy neuvidíš, takže si můžeš dovolit prakticky všechno.“

A já jsem se podle toho řídil. Hlavně proto jsem to za pouhý dva měsíce dotáhnul na obchodního zástupce. Kristýna se mi svěřila, že tak rychle se na druhé stupínky nedostala ani ona, a já na sebe byl fakt pyšnej.

Spousta kolegů nezvládla posun o jedinou příčku nahoru ani za půl roku nebo dokonce za celý rok, co ve firmě pracovali. Po pravdě řečeno nechápu, proč takový lidi u Happy People zůstávali – a některý pořád zůstávají. Každý den sem choděj na dvanáct hodin a málokdy si vydělaj tolik, aby to v přepočtu na hodku znamenalo slušný peníze. Hlavně kvůli nim se připravuje debilní ranní program a vůbec všechny ty hovadiny. Tomu, kdo ví, že je dobrej a usíná s vidinou manažerskýho platu, tomu nikdo nemusí vykládat kecy o partě a o týmu. Ten zůstane. Ale člověk, kterej si vydělá kulový, musí mít pocit, že aspoň pracuje v prostředí skvělých a kamarádkých lidí, když prachy chyběj.

Neuběhnul ani rok a jsem manažer. Mám svoji kancelář a nedělám skoro nic. Jen každý ráno přijdu do té kanceláře na mítink, kde říkám úplně to samý, co do mě zezáátku cpal David a co do svých podřízených cpou všichni manažeri v Happy People a nejspíš i ve všech podobných společnostech. Občas vyzpovídám svého zástupce a trenéry a večer po skončení pracovní doby se spolu s ostatníma podílím na udržování dobré nálady.

Jo a vydělávám dvě stě tisíc měsíčně, plus minus.

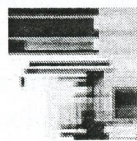
Ucho

upoutávka

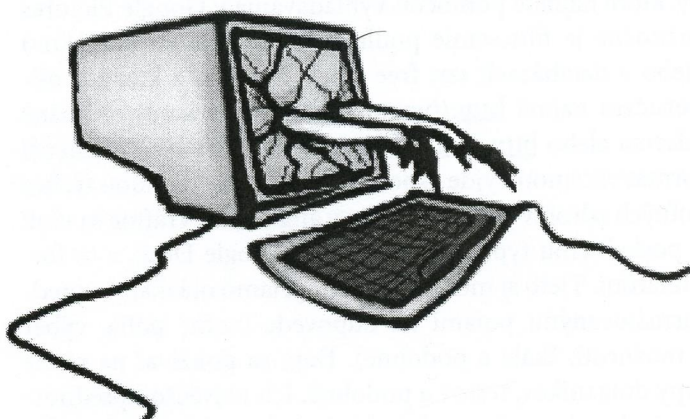
Karel Kachyňa svým Uchem v roce 1970 napadl tehdejší československý režim ostřeji, než bylo běžné i v „uvolněných“ šedesátých letech. Potíže v něm nevznikají vinou několika jedinců zkorumpovaných mocí, ale proto, že celý systém je postaven na stále přítomné hrozbě a na všemocnosti tzv. bezpečnostních složek. Mírně reformní, ale tak trochu zbabělý a velice flexibilní politik s manželkou se tu stávají obětí skutečnosti, že jeho starší ochránce náhle upadl v nemilost. Vládcí si potřebují vynutit funkcionářovu poslušnost a klíčovým prostředkem se stanou odposlouchávací zařízení.

Film je zajímavý nejen jako ilustrace fungování totalitního režimu, ale i svým zobrazením moderní technologie. Ta zde částečně nahrazuje přítomnost člověka, který by hrdiny poslouchal nebo sledoval, zároveň jde o rafinovanější způsob zastrašování. Elektronického vetřelce je snazší se zbavit, pokud ho najdete – každý přístroj se dá zničit. Jenže na rozdíl od člověka je necitelný a mlčenlivý – nedozvíte se od něj, proč vás poslouchá, co po vás chce, přináší jen strach a nejistotu. V této souvislosti je tedy skutečnost, že samotní tajní policisté jednají s hrdiny velice přátelsky, více než jen ironická: mohou si to dovolit, protože špinavou práci za ně udělá elektronické ucho.

Antonín Handl

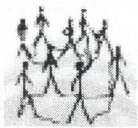
Blogging is sexy!

Podělte se o své dojmy, pocity a myšlenky! Pište na oficiální blog Šrámkovy Sobotky.

www.sramkovasobotka.cz

Dokumenty online s pomocou Googlu

internety

Pokiaľ ste už niekedy potrebovali pracovať na jednom dokumente s viacerými ľuďmi či často striedate počítače a máte problém so značením poslednej aktuálnej verzie súborov, určite už používate Google Docs. Zhruba povedané práve zmienené dôvody viedli Google k vyvinutiu tejto aplikácie, ktorá umožňuje skladovať dokumenty online a zdieľať ich s inými spolupracovníkmi. Okrem Google Docs sa v tomto čísle pozrieme na aplikácie na vytváranie kalendárov a webových stránok.

Google Docs umožňujú ukladať na internete a zdieľať dokumenty štyroch typov: textové dokumenty, tabuľky, prezentácie a formuláre. Všetky typy dokumentov sa dajú vytvárať priamo online, alebo uploadovať z počítača. Zdieľať ich môžete iba na čítanie, alebo tak, aby ich pozvaní spolupracovníci mohli editovať. Keď pracujete na jednom dokumente viacerí súčasne, môžete vidieť, kto a kde dokument práve upravuje.

Textáky a tabuľky určite všetci poznáte. Pokiaľ potrebujete vytvoriť zložité formátované dokumenty, odporúčam ich skôr uploadovať než vytvárať online, keďže formátovacie nástroje v Google Docs sú mierne oklieštené. Pri tvorbe prezentácií a ich zdieľaní dbajte na formáty. Vždy je lepšie zdieľať needitovateľné (resp. ťažšie editovateľné) formáty ako PDF. Čo sa týka šablón prezentácií a obrázkov do nich, je dobré poznať niekoľko stránok s voľnými zdrojmi šablón a obrázkov. Šablóny a rôzne rady ohľadom tvorenia prezentácií v PowerPointe nájdete napr. na stránkach <http://www.presentationhelper.co.uk>, množstvo pripravených slajdov na stránkach <http://www.slideshare.net>, kde môžete zverejniť i svoje výtvory. Potrebné môžu byť i fotky a obrázky, ktoré nájdete pomocou vyhľadávania v Google Pictures (užitočné je filtrovanie podľa veľkosti a farieb obrázkov) alebo v databázach tzv. free stock pictures, z ktorých odporúčam najmä <http://www.sxc.hu> s obrázkami prevažne zdarma alebo <http://eu.fotolia.com>, kde vás však najmenší formát väčšinou vyjde aspoň na 1 dolar. Nevýhodou týchto voľných zdrojov je, že sú všetky v angličtine. Vráťme sa však k poslednému typu dokumentov v Google Docs, a to formulárom. Tieto si môžete vytvoriť priamo otázkami s predformátovanými poľami na odpovede (voľné polia, výber z možností, škála a podobne). Dajú sa používať na rôzne typy dotazníkov, testov a podobne. Ich najväčšou prednosťou je, že odpovede sa vám ukladajú do prehľadných grafov a nemusíte data z 30 vyplnených dotazníkov zhromažďovať manuálne. Všetky dokumenty v Google Docs si môžete systematizovať pomocou adresárov, avšak zdieľať je možné len individuálne dokumenty.

Google Calendar predstavuje malú a šikovnú aplikáciu, ktorá umožňuje zdieľať s inými rôzne typy časových rozpisov. V škole je pravdepodobne použiteľná napr. na tvorenie rozvrhov, časové plánovanie projektov atď. Na časové

rozvrhovanie vlastnej práce môžete použiť i kalendáre e-mailového klienta Thunderbird, alebo aplikáciu iCalendar, ktorá je šikovná na posielanie pozvánok na stretnutia.

Google Sites je jeden z najjednoduchších nástrojov na vytvorenie webových stránok. Zvládne to každý. Vyberiete si z grafických výzorov webu, rovnako môžete používať predformátované vzhľady jednotlivých stránok webu, napr. stránky na klasický text, skladište dokumentov, tabule na nechávanie odkazov apod. Web môžete taktiež zdieľať s inými ľuďmi pomocou rôznych prístupov podľa toho, či chcete, aby web mohli editovať, alebo nie. Rovnako môžete web zverejniť. Pokiaľ spolupracujete na webe s viacerými ľuďmi, môžete si nechať do mailu posielat všetky úpravy, ktoré sa na stránke dejú. Google Sites sú zaujímavé, pokiaľ chcete zverejňovať informácie na internete, ale osvedčili sa mi predovšetkým na vedenie projektov, na ktorých pracujete s istou skupinou ľudí. Napr. plánovanie tohtoročného Splav!u prebiehalo pomocou stránky vytvorenej cez Google Sites.

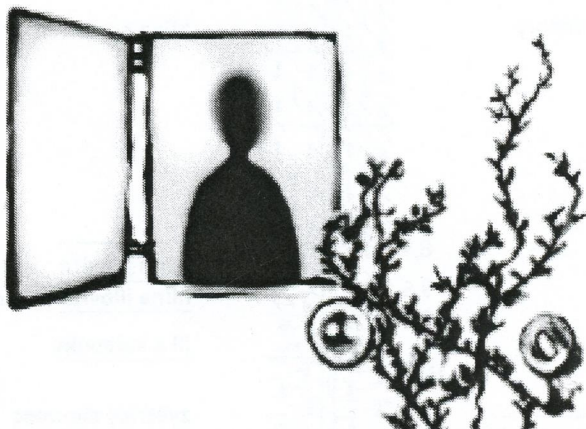
Pokiaľ by ste chceli používanie väčšiny týchto Google nástrojov inštitucionalizovať, zabezpečte si balíček **Google Apps**. V českej mutácii existuje verzia pre firmy, školy, neziskové organizácie a poskytovateľov služieb internetu. Informácie nájdete na stránkach <http://www.google.com/a/help/intl/cs/edu/index.html>. Školská aplikácia obsahuje spomínané služby Docs, Sites, Calendar a okrem toho e-mailové konto Gmail a Google Talk. Prečo používať Google Apps skôr než verejne prístupné Google nástroje? Najväčšou výhodou je, že pri zriaďovaní Google Apps si zaregistrujete doménu a získate e-mailové adresy s vlastným doménovým menom. Každý z vašej školy tak môže mať e-mail v tvare meno.priezvisko@skola.cz.

Podobný balíček nástrojov na internete poskytuje i Zoho.com (<http://www.zoho.com>). Ak vám Google nástroje nebudú sedieť, vyskúšajte ho.

Milena
Fridmanová

Potřebujete okno?

Čtyři z pěti redaktorů doporučují nakládaný hermelín, pirátského kapitána a buráky.

Šrámek – obr na hliněných nohou

mimo

Rýpněme si do Šrámka! Anebo, ještě lépe, rýpněme si do hlíny pod ním. Má jeho mýtus pevné základy, nebo jde o nepodložené báčorky? A dá se to zjistit i na internetu, aniž bychom museli vstávat od stolu a shánět kopáče?

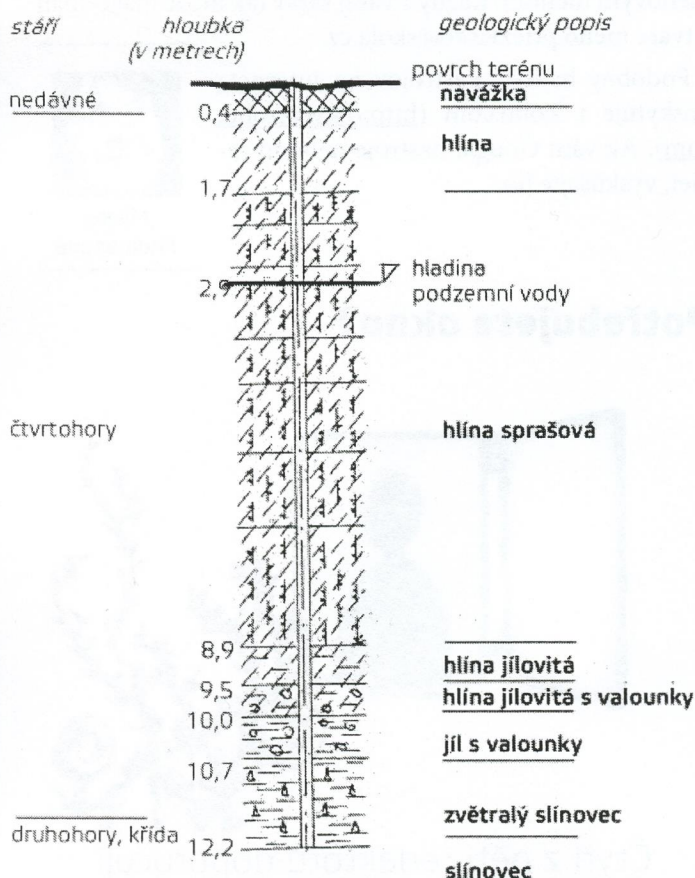
Geologické mapy České republiky lze najít na serveru České geologické služby¹.

Vypadají trochu jako moderní umění či dětské omalovánky, ale každá barva zde představuje jednu horninu. Že jsou vysvětlivky k mapě příliš odborné? Server nabízí i Geologickou encyklopedii. Chceme-li se vyznat ve stáří hornin, potřebujeme stratigrafickou tabulku². A pak už známe celý příběh kraje:

V druhohorách, v období křídý (před 87 miliony let), ležela Sobotka pod mořem. Řeky sem z pevniny přinášely úlomky hor v podobě písku a jílových částic, které se postupně vršily na dně. Svou vlastní vahou (křídové vrstvy jsou tlusté několik stovek metrů) se postupně zpevnily, až vznikl slínovec – šedá jemnozrná hornina s vápnitou příměsí, připomínající psací křidu. Moře poté ustoupilo a do vzniklé souše během zdvihání Alp odspodu pronikalo magma ze zemského pláště. Ve slínovcích se tak v období třetihor vytvořily čedičové sopouchy – svislé sopečné útvary z utužlého tmavého magmatu.

Šrámkova busta

¹ <http://www.geology.cz>

² <http://www.stratigraphy.org>

Ve čtvrtohorách, během posledních dvou milionů let, vznikla současná tvář krajiny. Horniny odolnější vůči zvětřování, jako například sopouch Humprechtu, vytvořily vyvýšeniny. V nížinách se na slínovce začaly ukládat horninové úlomky vyvětrané z okolního terénu. Vodní toky přinášely valounky, písky a jíly, nad údolími se usazovaly prachovité částice přinesené větrem – spraš. Člověk všechny tyto zeminy dále přemísťoval v rámci svých stavebních aktivit, a tak vytvořil nejsvrchnější geologickou vrstvu – navážky. Za několik milionů let se čtvrtohorní zeminy zpevní a stanou se horninami, tak jako dříve slínovce; vznikne zde nová krajina a s ní nové zeminy...

Přímo pod Šrámkem se podle údajů z nedalekého geologického průzkumného vrtu³ nacházejí navážky a neurčené hlíny. Pod nimi leží sedmimetrová vrstva sprašových hlín, níže pak říční jílovité zeminy s valounky. Horní hranice slínovců se nachází asi ve dvanácti metrech pod terénem, hladina podzemní vody leží zhruba tři metry pod terénem. Šrámkův dům je pravděpodobně založen v hloubce okolo 2 m pod terénem, tedy nad hladinou podzemní vody, ve sprašových hlínách. Jsou to zeminy málo únosné (nesmí na nich stát příliš těžké stavby, protože unesou maximálně 10 tun na m² plochy) a velmi stlačitelné (domy po dostavbě poklesnou o několik centimetrů). Jsou-li odkryté, jejich svrchní vrstva v zimě namrzá (zdvihá se, protože v ní vznikají ledové čočky), což může poškodit stavby založené mělčeji než zhruba 1 metr pod terénem. Sprašové hlíny ovšem na rozdíl od vápnitějších spraší nejsou ohroženy prosedavostí (velkým poklesem stavby po promáčení podzákladí).

Co z toho plyne? Šrámek je velikán, ale není žádná těžká váha. Jeho kořeny sahají hluboko, ovšem svým založením je tak trochu do větru. Je to však dobrý kamarád do deště i do mrazu, i když je takřka přízemní. A drží se nad vodou.

Tereza Botlíková

³ Vacek (1974): Geologická zpráva Sobotka – Šafranice – PÚP. Stavoprojekt Pardubice. Viz <http://www.geofond.cz>

KUP SI TRIČKO!

Letošní festivalová trička dámská (S, M) i pánská (M – XXL) jsou k dostání v Íčku.
Cena 199 Kč.

ONLINE

04-11/07/2009

Synekdocha na efekt

recenze

Tři páry různě se komíhající po scéně, jejich vzájemné párování, rozcházení a navracení, to byla hlavní vypravovací metoda režisérky Adély Laškotkové Stodolové a režisérského dua SKUTR (Lukáš Trpišovský, Martin Kučka). Přemíra změn nedovoluje divákovi, aby se plně ztotožnil s příběhem. Bipolarita symbolů celkový zmatek ještě zvyšuje. Pohybové divadlo v podání bývalých mladých studentů DAMU hraje „na efekt“. V městském parku v Sobotce jsme viděli vizuálně krásné, ale symbolicky neujasněné plenérové představení.

Na úplném začátku se šestice aktérů heterosexuálně spáruje a jeden vztah zpečetí svatbou, pantomimické sdělovací divadlo střídají pohybově náročné kreace. Příběh se vynořuje a zase ztrácí jako posvátná řeka Punkva. Na některých místech je děj chycen a rozluštěn, některé pointy a důvody jednání se ztrácejí v blížící se noci. Třeba když se nalezne poslední dvojice, někde ve tmě, ačkoliv předtím byl každý z nich s někým jiným. Jestliže si režiséři vezmou sex jako synekdochu partnerského vztahu a tento princip nedodrží celé představení, je to zavádějící. Příkladem je epizodní scéna, v níž muž tanečně souloží s ženou a ona od něho odběhne, což on vůbec nezaznamená. Až těsně před jeho vyvrcholením se tanečnice přidá k jeho tempu skoků a předstíraně vyvrcholí. Tato scéna je do všeobecných vztahů nepřeveditelná. Dalším režijním neukotvením je dvojnásobnost a překrývání symbolů. První problém je již v použití kádě s vodou. Jak již bylo řečeno, jedná se o efektní, ale ne funkční symbol. Když se voda použije spolu s duchovní písní, odkazuje na křest, křest jako očištění, spojení s církví a jejími konvencemi. Na druhou stranu je voda použita jako prostředek k rozvracení nefungujícího vztahu, loučení s partnerem. A když bereme vodu z tohoto hlediska, musíme brát z jiného i píseň *Kyrie eleison*. Žena v červených šatech se při zpěvu svůdně zadečkem nakrucuje potenciálnímu partnerovi. Když se on pokusí o první kontakt, ona ucukne jako správná křesťanka.

Muži jsou plánovitě představováni jako uhánění nebo uhánějící hřebci. Není jasné, jestli je šovinistický mužský rituální tanec záměrně hyperbolizován a tím parodován, či jestli si režisérka myslí, že se muži takto skutečně projevují. Mužnost je představována jak abstraktně tímto tancem, tak konkrétně scénou se zaseknutím sekyrky. Ženy jsou zploštěny do poloh skrytých lovkyně či sexuchtivých bezbranných osůbek. Všechny používají stejné sváděcí taktiky – synchronně tančí (převážně na zemi) s roztaženými nohama a s rozevlátými vlasy.

Celkově musím vyzdvihnout pohybovou pružnost herců, čímž ale příběh nezachrání. Diváka upoutají skoro cirkusové kreace, ale nikam dál ho neposunou, bohužel nic nového neodhalí.

Helena
Kunčarová

Tereza Botlíková, 84.42.250.xxx, 6. 7. 2009, 01:14:27

Já jsem nedešifrovala symboliku, já jsem si to užívala. Je zcestné tvrdošijně přistupovat ke všemu na rovině racionální interpretace. BTW šlo o maorský rituální tanec haka (proslavený ragbyovým týmem Nového Zélandu), předvedený ve zcela autentické podobě.

Radek Ocelák, 84.42.250.xxx, 6. 7. 2009, 01:32:49

Popouzí mě technické nahlížení symbolu ve stylu „X znamená A nebo B“ a to, že se dvojznačnost symbolu považuje za vadu. Umělecký symbol z principu nelze dodešifrovat, právě proto je nezbytný. Doporučuji víc interpretační pokory.

Ondřej Šmejkal, 84.42.250.xxx, 6. 7. 2009, 01:49:25

Souhlas s Radkem. Vyberu-li si ve hře přecpané symbolikou jednu konkrétní interpretaci, už jsem na špatné cestě. Vyberu-li si navíc sám interpretaci nefungující, je ta faleš dvojitá. Mužské rituály mi nepřišly nijak hyperbolizovány, naopak mě udivilo, s jakou trefností dokáže ženská režisérka vyjádřit pocity muže, kterému to nejde se sekyrkou.

Nelly Pelc Vostrá, 92.829.30.xxx, 6. 7. 2009, 01:56:07

Vyčítat pohybovému divadlu přehánění je jako vyčítat rybě žábry. Jak může být prvoplánové představení obou poloh svádění, jakkoli dovedených do krajnosti? Existuje snad třetí možnost mezi tím, svádět nebo být sváděn? (Domácí úkol: Ona nechce jeho, on nechce ji, předvedte pantomimicky.

Vít Prokopius, 84.42.250.xxx, 6. 7. 2009, 02:32:03

Nelly: Jako jak že neexistuje třetí možnost? To tvrdil Hitler taky.

Neděle

stalo se

Hned po ránu byli účastníci festivalu vystaveni takřka hamletovskému dilematu – med, nebo marmeládu? Už se ví, jak spadl airbus – rozbil se o hladinu oceánu, oznámily Lidové noviny. Ovečky dělají bé nebo mé, zatímco pejsci haf, definitivně určil šéfredaktor Splav!u Vít Prokopius. Wimbledon vyhrál dle očekávání Roger Federer, ale byl to boj. Dobrý večer, pozdravil davy Josef Šlerka při dopoledním zahájení 53. ročníku Šrámkovy Sobotky. Paní Shelley Sawersová zveřejnila na Facebooku řadu osobních údajů o svém manželovi, šéfovi britské MI6. Vítězní poetové vesměs nedorazili. Petra Paroubková přijela podpořit manžela v šestém měsíci těhotenství. Na Šolcově statku se vzpomínalo na Karla Samšišáka za pomoci Laviček. Před Šolcovým statkem se mrouskaly kočky. Uplynulo jedenáct dní od smrti Krále popu. U nás jde čas jinak, hlásá nápis na hodinách v cukrárně Stáza – v redakci Splav!u to podle jistých náznaků platí také. Big Mother sama sebe veřejně překřtila na Big Babu. Zdělanci hráli a zpívali v půl jedné v noci u kašny, nyně a tklivě.

Google™

Česká republika

fráňa

fráňa šrámek	48 500 výsledk
fráňa šrámek raport	1 520 výsledk
fráňa šrámek dílo	38 300 výsledk
fráňa šrámek prosinec	4 120 výsledk
fráňa šrámek tělo	14 100 výsledk
fráňa dtikol	752 výsledk
fráňa šrámek léto	9 110 výsledk
fráňa to je homosexuál	35 600 000 výsledk
fráňa šrámek životopis	33 900 výsledk
fráňa šrámek písecká	1 130 výsledk

6

7

Přátelé Zprávy

Mika Hrdličková

Allow Access?

Allowing when will you get married? access will let it pull your profile info, friends' info, and other content that it requires to work.

when will you get married?

find out how old you will be when you finally say i do

→ Allow or cancel

SPLAV! – Sobotecký Pravidelný Lehce Avantgardní Věstník

Vychází v Sobotce během konání 53. ročníku festivalu Šrámkova Sobotka, od 4. do 11. 7. 2009. Cena 10 Kč.

Vydává občanské sdružení SPLAV!, Milady Horákové 123, 160 00 Praha 6, IČ 266 74 122, DIČ CZ26674122.

Evidenční číslo MK ČR E 15812.

Redakce: Tereza BOTLÍKOVÁ, Milena FRIDMANOVÁ,
Eva GRILLOVÁ, Antonín HANDL, Zuzana KUBIŠOVÁ,
Helena KUNČAROVÁ, Lukáš NOVOSAD, Radek OCELÁK,
Vít PROKOPIUS, Jan PUC, Ondřej ŠMEJKAL,
Kateřina VESELOVSKÁ

www.splav.cz, www.sramkovasobotka.cz

Vychází za přispění Královéhradeckého kraje.